

- an affinitatis vinculum in eodem gradu ad alendum obliget, ad quod vinculum cognationis adstringit.
- 134 In concursu plurium ad alendum obligatorum, cui ontus alendi imponendum sit, vide Carpov. *definit. For. part. 2. constit. 10. defn. 19.*
- 135 De modis, quibus cessat obligatio præstandi alimenta ex officio pietatis, plene Voet. *ubi supra n. 14. & plur. seq.* An patrem vel Avum liberet ab alendi necessitate, quod jam bonorum partem liberis unde se alerent, assignaverit, & ea per prodigalitem aut infortunium dissipata sit, ad Voet. *ibid. n. 5. & Rot. in Romana alimentorum 13. Jan. 1747. cor. Reverendiss. Bussio.*
- 137 Ex quibus pater filii alimenta extra paternam domum præstare teneatur, agit Rota in *Pesuvina assignamenti 138 5. Aprilis 1745. cor. Illustriss. Capra.* An & quando alimenta promissa ab aliquo in sua domo, debeantur etiam extra illam, discutit idem Sacrum Tribunal in *Reatina alimentorum super quarto dubio 1748. cor. bon. mem. Lana.*
- 139 De alimentis an debeantur ex fideicommissio ascendenti, & transversali ulterioribus vocatis ad ipsum, vide Rot. in *Fabriani. alimentorum 2. Martii 1742. cor. bon. mem. Vicecom. in Romana annui legati scutorum 2000. 17. Februarii 1745. cor. eodem, & in Romana alimentorum 13. Januarii 1747. cor. Reverendiss. Bussio;* ubi agitur de alimentis ex fideicommissio transversali præstandis illis, qui non immediate post actualem possessorem sunt successuri, sed vix habeant potentiam succedendi.
- 141 An Creditores jus habeant super annua præstatione relicta filio titulo alimentorum, expresso nomine legitime, tractat. Rot. in *Romana. Legitima 3. Decemb. 1742. & 11. Martii 1745. cor. R. P. D. Canillac.*
- 142 Beneficiarius an & quando ex redditibus sui beneficii præstare teneatur alimenta patrono, tum de aliis ad hoc ipsum argumentum pertinentibus, vide Rot. in *Salernit. 11. Januar. 1712. & 20. Junii ejusdem anni coram cl. mem. Scott. 10. Decembris pariter ejusdem anni, & 22. Februarii 1723. cor. Falcon. inter impress. dec. 6. & 8. de alim.*
- 143 De alimentis præstandis à monasterio monacho vel moniali tum intra, tum extra ipsum monasterium, fere omnibus distinctis casibus agit Card. Pet. in *Comment. Apost. Constit. 7. Innocentii III. scilicet. unic. per tot. & ALLUVIO. Vid. verb. Dominium artic. 3. à n. 47. ad 50.*

ALTARE.

SUMMARIUM.

- 1 ALTARE unde dictum, & quid sit.
- 2 Altare est duplex, & quale utrumque esse debeat, ad num. 6.
- 7 Altare portatile quis uti possit.
- 8 Altaris consecratio, ad n. 19. Vide etiam n. 35. 48. ad 50.
- 20 Ejus execratio, ad n. 35.
- 36 Ereditio.
- 37 Et destructio, ad n. 39.
- 40 Celebrare in altari quando liceat, vel non liceat, ad num. 50.
- 51 Alia nomina circa altaria, ad n. 56.
- 57 Subnectuntur supplementa Auctoris ex secunda, & tertia edit. ad n. 61.
- 62 Ad. ex aliena manu, ad n. 70.
- 1 ALTARE ab altitudine est in primis nomen sortitum apud antiquos Ethnicos, qui secundum Lotter. de re be-

Privilegium à sanctitate D. Pauli III. dictis presbyteris concessum, cum corporis ratione, sive in ordine ad religionem esset datum, hac cessante, etiam privilegium. (1)

(1) Breve cit. super Societatis agens extinctione, pag. 99.

Cong. Cassinensis parte ex alia super Jure consecrandi quocumque altaria fixa, aut portabilia: die 16. Aug. 1644. Sac. Ritum Congreg. proponente Eminentiss. & Reverendiss. Card. Franciotto, auditis partibus, & attentis privilegiis ordini prædicto ab Apostolica Sede concessis, censuit non licere Abbati consecrare altaria, nisi pro usu propriarum ecclesiarum, & religiosorum ejusdem ordinis tantum, & ita servari mandavit. Et sic expressè decrevit coram SS. Domino Nostro Alexandro VII. 27. Sept. 1659. in decreto circa usum Pontificalium prælati Episcopis inferioribus concessorum n. 19. & in declaratione ejusdem decreti pro congregatione Cassinensium 20. Julii 1660. Vide verb. Abbas n. 31. (Circa doctrinam præcedentem videatur lex 5. 12. 13. & 19. tit. 10. p. 1. ubi prædicta decernuntur.)

14 In Altaris consecratione, stando in rigore Juris, non videtur necessaria, & de essentia repositio sacrarum reliquiarum, quia in Jure, ubi fit mentio de consecratione altaris, nihil prorsus dicitur de repositione reliquiarum: Unde in c. Altaria 2. de consecrat. dist. 1. ex Conc. Agathens. ubi statuitur, quomodo altaria sint consecranda, solum requiritur unctio chrismatum, & sacerdotalis, nempe episcopalis benedictio: habentur enim ibi solum hæc præcisa verba: Altaria placuit non solum unctioe chrismatum, sed etiam sacerdotali benedictione sacrari; & in sumario hujus canonis præcisè dicitur: *Chrismatum unctioe, & sacerdotali benedictione sacrantur altaria.* Et probatur ratione, quia reliquie ex natura sua non habent vim sanctificandi, nec sunt aliquod sacramentale ab ecclesia institutum ad sanctificandum, sicut est chrisma, aqua benedicta &c. Neque adest aliquod præceptum reponendi reliquias in altaris consecratione, quia in c. Placuit, de consecrat. dist. 1. quod est Achilles adversarius, reprobat solummodo abusus erigendum altaria in villis, & agris in memoriâ Martyrum, ubi nulla certæ, & fundata memoria, seu notitia de ipsis aderat; sed fingebatur per inanes revelationes, & proinde hujusmodi altaria esse evertenda, si fieri potest, tamquam superstitionosa, quia erant incantamentum ad colendam memoriâ Martyrum, ubi non aderat. Non autem canon vult everti talia altaria, quasi nisi nulliter consecrata defectu reliquiarum Sanctiorum Martyrum, quod clare constat ex eo, quod ibi subditur, quod scilicet nulla memoria Martyrum acceptetur, nisi ex fidelissima origine sit; Et hoc clarissime patet talem canonem integre legentibus.

16 Adde quod in antiquis Missalibus legitur hæc Rubrica: "Si reliquie non fuerint in altari, omittatur illa particula orationis, quæ dicitur post confessionem, scilicet, oramus te, Domine, per merita Sanctiorum tuorum, quorum reliquie hic sunt," quæ Rubrica esset superflua, si sine reliquiis altaria consecrari non possent; Et pro hac opinione stant Sotus, Suarez, Vasquez, Fagnon. Reg. Rodriguez, Card. de Lugo, Coninch. Hurtad. Palaus, Trullench. Caspens. Lezana. Grand. Zerol. Valer. Leand. Diacstill. Tamb. Quarant. Filliuc. Franc. Lugo, Garzias cum Pign. 1. 1. consult. 93. n. 32. & 33. Layman. Rosignol. & aliis.

17 In praxi tamen non est recedendum à communi usu, & consuetudine ecclesie, & opinio Canonistarum, quod scilicet debeant reponi reliquie in consecratione altarium; c. Placuit 26. de consecrat. dist. 1. & summarium talis Canonis, ubi præcisè dicitur, *evertantur altaria, que sine sanctorum reliquiis eriguntur.* Gloss. in c. Fabrica init. de consecrat. dist. 1. & in d. c. Placuit, verb. Reliquie: Abbas, Archidiaconus, Hostiensis. Azorius, Tuschus, Durand. Silvester, Bonac. Barb. lib. 2. juris Eccles. univers. c. 7. n. 7. S. Thom. 3. part. q. 83. art. 3. in corp. ubi expressè dicit: *Consecratur altare cum reliquiis Sanctorum, & maxime ad hoc facit ut verificetur oratio, quam dicit sacerdos, dum ad altare ascendit: Oramus te, Domine, per merita Sanctorum tuorum, quorum reliquie hic sunt;* adeoque pertinere debet, dicit Layman lib. 5. tract. 5. c. 6. ad ecclesiarum prælatos providere, ut pia hæc antiqua, & laudabilis consuetudo reponendi reliquias in altari-bus perseveret, quantum commode fieri potest, maxime post Decretum 13. Sept. 1593. dicens: *Reliquie, quibus in altaris consecratione utitur Episcopus, debent esse Sanctorum ab ecclesia approbatorum.*

Nullatenus autem reponenda est particula Hostiæ 18 consecrate, quando deficiunt reliquie: Sanctiorum in consecratione altaris, prout existimavit Durand. in *Rational. lib. 1. c. 7. n. 23.* & Baconius approbare videtur; Hoc enim esset pervertere usum sacramenti, & esset nimis indecens, & irrationabile; ut tenet Silvester verb. Altare num. 4. Suarez tom. 3. in 3. part. disput. 81. section. 5. Lugo de sacrament. *Eucharist. disp. 20. sect. 2. n. 75.* & alii. Solet autem reponi, & includi in fovea 19 reliquiarum nomen Episcopi consecrantis, & sancti illius, in cujus honorem altare consecratur cum cæremonis, & ritibus ecclesie consuetis, de quibus Suarez 1. 3. dist. 80. sect. 5. Azorius in *instr. moral. part. 1. lib. 10. c. 27. q. 8.* Valer. Reginald. Roderic. & alii.

Altare fixum, & stabile execratur ita ut nova indi- 20 geat consecratione; Primo quando mensa superior, seu lapis superpositus, qui sigillum continet, ita enormiter, & notabiliter frangitur, & diminuitur, ut pars, quæ remanet, nequeat amplius commode continere calicem, & hostiam cum patena; c. Ad hæc si Altare 1. cap. Quod in dubiis 3. de consecrat. *eccl. vel altar.* Si autem non 21 enormiter, sed solum modice lapis confringatur, aut diminuat, ut adhuc calix cum patena secundum majorem sui partem in eo commode stare possit, uti v. g. si partes in cornibus tantum, vel ipsa cornua confringantur, aut minuantur, tunc altare non amittit consecrationem, neque debet denuo consecrari; habetur expresse cap. Ligneis 6. hoc. tit. his præcisè verbis: *Cum tabula altaris enormiter lesa non fuerit, nec altare debet denuo consecrari.* Quando autem remanet dubium, an altare 22 sit enormiter fractum, vel non; tunc relinquatur iudicio Episcopi, qui ex re oculis subjecta facilius dignoscere poterit, an sit sequita execratio, & altare debeat denuo consecrari. Sic Barbosa de offic. & potest. Episcop. p. 2. alleg. 27. n. 26. Piasac. Ugolin. Miranda. Layman, Pirthing. Anaclel. & alii passim. ¶ Addit. P. Gobat de *Indulgentiis p. 2. cap. 16. quart. 76. num. 537.* quod licet mensa frangatur, etiam per medium, modo partes fixæ non moveantur loco, non amittitur consecratio. Quod si vel utraque, vel una solum, quæ tamen excedat quartam partem mensæ, loco moveatur, tunc utraque amittit consecrationem, estò illa quæ remansit, sit capax hostiæ, & calicis. ¶

Secundo, execratur altare fixum, quando lapis, seu mensa superior consecrata amovetur ab inferiori structura, seu basi, qui est immobiliter affixæ; c. Ad hæc 1. ubi expressè dicitur: *Si Altare motum fuerit, ... debet denuo consecrari, & cap. Quod in dubiis 3. ubi expressè habetur: Altare vero in quo tabula, cui consecrationis benedictio pontificali ministerio adhibetur, remota fuerit, ... debet non immerito consecrari.* Non execratur tamen, si superior tabula non est immobiliter affixa structurae inferiori, sed commode de loco ad locum una cum sepulcro transferri potest; quia tunc, ut dicit Silvester verb. Altare quest. 10. ipsa tabula, seu mensa est altare portatile: Sic etiam Archidiaconus, Roderic. Rosignol. & alii passim.

Tertio, altare fixum execratur, quoties sepulcrum altaris, seu repositorium, ubi reconduntur reliquie, frangitur, removetur, vel minuitur; quamvis enim stando in rigore Juris, repositio reliquiarum non sit de essentia consecrationis altaris, ut fuit dictum n. 14. & per hoc non videtur deperdi consecratio per fractionem, remotionem, seu minutionem repositorii reliquiarum; tamen quia stando in praxi fuit dictum num. 17. non esse recedendum à communi consuetudine ecclesie reponendi sacras reliquias in consecratione altaris, idè dicitur, quod per fractionem, remotionem, vel minutionem talis sepulcri, seu repositorii amittitur consecratio, quia ut dicit Layman lib. 5. tract. 5. cap. 6. num. 9. cum sepulcrum hoc censeatur præcipua pars altaris, merito ob ejus fractionem, remotionem, vel minutionem, ipsum altare notabiliter confractum vel imminutum æstimatur. Adeoque licet ipse n. 8. teneat non esse necessariam repositionem reliquiarum in consecratione altaris, nihilominus putat servandam esse ecclesiarum consuetudinem communi Doctorem sententia firmatam, ut altaria iterum conse-

BIBLIOTECA CENTRAL U.A.R.L.

ut puta ob ruinas, pestem, incendia, expeditiones militares &c. Unde ejusmodi potestatem haud omnimode fuisse Episcopis sublatam, sed tunc tantum, cum necessitas non urgeat, justaque non adsit cautela, contendunt Rodriguez in summ. verb. Missa, & Gatt. cap. 9. n. 7. qui & 10. cap. 10. fuisse expendit causas, propter quas usus altaris viatici non est denegandus.

66 Ex his patet, antiquata etiam circa hoc fuisse quæcumque privilegia ante Trid. tempora Regularibus concessa; quod & pluries statuit Sac. Cong. Concil. interpr. ut videre est apud laudatum auctorem à num. 1. usque ad 10. cap. 13. ubi & is recenset nonnulla ejusmodi privilegia quibusdam Regularibus ordinibus post Concilium Trident. concessa, quæ idem vigere etiamnum demonstrare pro virili parte conatur.

67 At ipsis Episcopis tale privilegium per Conc. Trid. minime ademptum fuisse constat: Adeoque Episcopi uti eo possunt etiam in domibus laicorum, ut in aliena diocesi siti. Quod vero ita est intelligendum: ut Episcopi ejusmodi privilegio uti non possint, nisi ad propriam commoditatem, & (ut habetur ex novissimis Pontificum declarationibus relatis à Benedicto XIV. epistola data 2. Junii 1751. ad Primat. &c. Poloniae) tantum domi propriae habitationis, ubi scilicet vel moram trahunt ab ordinario domicilio in casibus à jure permissis, aut ob imperatam Sedis Apostolicæ licentiam absentes, vel hospitio excipiuntur visitationis, itinerisve occasione.

68 Verum præfati privilegii prætextu nec Episcopis permissum est in ara viatica offerre in navi, & ut quibusdam visum, in Urbe; licet circa hoc posterius contra sentiat Gatt. cit. op. cap. 12.

69 Nulli igitur permissum est in navi offerre, nisi ex speciali apostolico privilegio; quod raro impertiri solet. Gatt. c. 11. ubi etiam de peculiaribus quibusdam ejusmodi concessionibus mentio est.

70 Quod demum aræ viaticæ privilegio gaudeant S.R.E. Cardinales, res ipsa loquitur. Sed præter eos, nullos alios quacumque auctoritate ac jurisdictione pollentes dicto privilegio frui, cum tantum respiciat Episcopos, & quidem consecratos, aut saltem præconizatos, pluribus ostendit sæpe citat. Gatt. d. cap. 12. à numer. 18. usq. ad 22. ¶

ALTARE PRIVILEGIATUM.

SUMMARY.

- 1 ALTARE privilegium solet concedi à Summis Pontificibus ad tempus, vel in perpetuum pro uno, vel pro pluribus, aut singulis hebdomadæ diebus juxta numerum missarum quæ solent celebrari in ecclesia, in qua reperitur tale altare.
- 2 Affertur tenor litterarum pro concessione altaris privilegii.
- 3 Septennium incipit à die datæ Brevis, & non à die publicationis.
- 4 Clausula in Brevi solita apponi: dummodo in dicta ecclesia tot missæ quotiè celebrantur, quomodo debeat intelligi.
- 5 Sub generali Indulgentiarum suspensione, quæ fit anno jubilee non comprehenduntur altaria privilegiata, nec alia Indulgentiæ pro solis defunctis concessa.
- 6 Altaria privilegiata pro defunctis non comprehenduntur sub clausula illa: Volumus autem, ut si aliis Christi fidelibus dictam ecclesiam visitantibus aliqua alia Indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapsum duratura concessa fuerit, præsentibus litteræ nullæ sint; Nec sub alia clausula consimili.
- 7 Affertur ad hæc decretum.
- 8 Missæ celebratæ de festo currente in altaribus privilegiatis in diebus, quibus non licet missas de Requiem celebrare, habent eandem vim, & Indulgentiam, perinde ac si essent celebratæ missæ de Requiem, seu Defunctorum.

9 Et hoc, sive altaria sint privilegiata in perpetuum, sive ad tempus, sive pro omnibus, sive pro aliquo solo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione missæ celebrentur, nedum in Festis duplicibus, sed etiam in Dominicis, & Obavis, & omnibus aliis diebus, in quibus juxta Rubricas missæ defunctorum celebrari non possunt.

10 Per hujusmodi missas celebratas de officio currente in altaribus privilegiatis satisfacti inunctis obligationibus, ac si in ipsis privilegiatis altaribus fuissent celebratæ missæ de Requiem, seu Defunctorum.

11 Altare privilegium quotidianum, & perpetuum conceditur Patriarchalibus, Metropolitanis, & Cathedralibus totius Orbis Catholici Ecclesiis.

12 Translatio legitima auctoritate altari privilegiato de loco ad locum adhuc durat Indulgentia, si ipsa sit concessa altari in reverentiam alicujus Sancti, vel Mysterii, in cujus honorem dedicatum sit.

13 Supplementa Auctoris ad n. 38.
39 Novæ Add. ex aliena, ad num. 48.

ALTARE privilegium solet concedi à Summis Pontificibus ad tempus vel in perpetuum, pro uno, vel pro pluribus, aut singulis hebdomadæ diebus juxta numerum missarum, quæ solent celebrari in ecclesia, in qua reperitur tale altare, & per hoc attendendæ sunt litteræ concessionis, quæ solent esse, ut sequitur, pro concessione.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

VOLENTES ecclesiam vestram, in qua altare privilegium non est erectum, dummodo in ea septem missæ quotiè celebrentur, & in ea sit Sancti, vel Sanctæ N.N. nuncupatum, hoc speciali dono illustrare, Dei misericordia confisi, ut quæcumque sacerdos aliquis missam defunctorum in die commemorationis defunctorum, & singulis diebus infra clavam illius, ac feria sexta cujuslibet hebdomadæ pro anima cujuscumque fidelium defunctorum, ad præfatum altare celebrabit, anima ipsa de thesauro ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, ita ut Domini Nostri Jesu Christi suffragantibus meritis à Purgatorii penis liberetur, concedimus, præsentibus ad septennium tantum valituris. Datum Romæ &c. Septennium hoc incipere non à die gratiæ concessæ Romæ, sed à die publicationis factæ pro loci Ordinarium, senserunt hætenus Doctores, sed hodie aliter sentiendum, ex quo emanavit decretum hoc Sacræ Congregationis Indulgentiæ, & sacris reliquiis præpositæ: An attentis verbis, in quibus Brevibus Indulgentiarum apponi solent, Præsentibus ad septennium tantum valituris, septennii initium à die publicationis brevis desumendum sit? Eadem Sac. Cong. die 18. Maji 1711. declaravit, non à die publicationis, sed à die datæ Brevis septennii tempus incipere. Et facta relatione Sanctissimo Domino Nostro per me infrascriptum Secretarium die 20. ejusdem mensis, Sanctitas Sua Congregationis sententiam approbavit. I. M. Card. Gabriellus Præfatus. Raphael Cosmus de Hieronymis Secretarius. Romæ typis Camera Apostolicæ 1711.

Clausula in Brevi solita apponi, dummodo in dicta ecclesia tot missæ quotiè celebrentur, debet intelligi juxta declarationem datam de mandato Sanctissimi à Sacra Congregatione Concilii ad sequentia dubia: "Primo, an absentibus Religiosis ex causa prædicationis tempore quadragesimæ & adventus, vel quando occasione festivitatum, vel funerum, aut similibus, à Superioribus ad celebrandum alicui transmittuntur, indulgentiæ concessæ cum certo numero missarum, qui ob dictas causas adimpleri non potest, prorsus cessent, vel per eo tempore, quo dictus numerus missarum non fuerit adimpleris, sint suspensæ, vel potius remaneant in suo robore?"

Secundo, an idem sit statuendum deficiente præ-

»xto numero missarum, ob infirmitatem Sacerdotum tam regularium, quam secularium?

»Tertio, an pariter idem sit statuendum deficiente prædicto numero missarum ob absentiam ab ecclesiis secularibus Canonicorum, & Sacerdotum per aliquot dies, & menses?

»Sacra Congregatio Concilii Tridentini &c. 30. Julii 1701. respondit:

»Ad primum, quoad primam partem pro tempore adventus, & quadragesimæ remanere suspensas, non autem in reliquis, dummodo raro contingat.

»Ad secundum remanere suspensas.

»Ad tertium provisum in primo."

Sub generali indulgentiarum suspensione, quæ fit anno jubilee, non comprehenduntur altaria privilegiata, nec alia indulgentiæ pro solis defunctis concessæ, Sac. Congr. Indulgentiæ, Sacrisque Reliquiis præposita 24. Januarii 1700. Altaria privilegiata pro defunctis non comprehenduntur sub clausula illa: Volumus autem ut si aliis Christi fidelibus dictam ecclesiam visitantibus aliqua alia indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapsum duratura, concessa fuerit, præsentibus litteræ nullæ sint, nec sub alia clausula consimili. Sac. Cong. 13. Junii 1676. quod decretum utpote alia comprehendens, & de mente Sanctissimi Innocentii XI. editum per extensum hic datur.

Cum à Sacra Congregat. Indulgentiæ, sacrisque Reliquiis præposita Cameracensis Archiepiscopus quævisset, quæ vis, & sententia clausulæ (quæ hodie brevibus Indulgentiarum apponi solet). Volumus autem ut si aliis Christi fidelibus dictam ecclesiam quolibet anni die visitantibus aliqua vel indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapsum duratura, concessa fuerit, præsentibus litteræ nullæ sint: Sacra Congregatio re diligenti examinate, clausulam sic explicandam censuit, nisi videbitur Sanctissimo Domino Nostro; Ea minime contineri altaria privilegiata pro defunctis, neque indulgentias, aut certo personarum generi concessas, ut Congregat. Regularibus, & Capitulo, aut certum pium opus in ipsa ecclesiæ peragendum; ut Litanias, aliasve hujusmodi preces recitantibus, ac iis qui christiana doctrina erudiantur, vel alios erudiant, & qui Sanctissimi Eucharistiæ sacramenti expositioni cum oratione quaraginta horarum intersunt, neque stationum Urbis, & septem altarium indulgentias instar septem altarum Basilicæ Vaticanæ concessas, neque demum quæ pro unica vice conceduntur. Ceterum si alia indulgentia sive plenaria, sive non plenaria in perpetuum, vel ad tempus, tum ab eodem, tum ab alio Romano Pontifice generatim Christi fidelibus ecclesiam, vel aliquod ejus altare, seu capellam visitantibus eodem anni die, vel diverso concessa fuerit, de qua non fiat in litteris apostolicis mentio, has litteras ob adjectam clausulam esse prorsus irritas ac nullas. Datum die 23. Junii 1676.

De his autem facta relatione ad Sanctissimum Dominum Nostrium die 16. Martii 1677. sententiam Congregationis approbavit. Cardinalis Maximus, Michael Angelus Riccius Secretarius."

Missæ celebratæ de Festo currente in Altaribus privilegiatis in diebus, quibus non licet missas de requiem celebrare, habent eandem vim, & indulgentias perinde ac si essent celebratæ missæ de requiem, seu defunctorum. Et hoc sive altaria sint privilegiata in perpetuum, sive ad tempus, sive pro omnibus, sive pro aliquo solo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, sive ex obligatione, sive ex sola Fidelium devotione missæ celebrentur, nedum in festis duplicibus, sed etiam in Dominicis, & Obavis, & in omnibus aliis diebus, in quibus juxta rubricas missæ defunctorum celebrari non possunt: Et per hujusmodi missas celebratas de officio currente in altaribus privilegiatis satisfacti obligationibus, ac si in ipsis privilegiatis altaribus fuissent celebratæ missæ de Requiem, seu defunctorum. Sic expressè fuit definitum ab Innocentio XI. die 4. Maji 1688. in sua constitutione incipien. Alias, confirmativa, ampliativa, & declarativa constitutionis Alexandri VII. incip. Creditis, & constitutionis Clementis IX. incip. Cum felicis. Vide verb. Missa. art. 14. num. 10. 11. & 12. ubi omnes tres

istæ constitutiones ad litteram adducuntur, & sub n. 13. alia novissima resolutio.

Altare privilegium quotidianum, & perpetuum conceditur à Benedicto XIII. Patriarchalibus, Metropolitanis, & Cathedralibus, ut infra.

Pro patriarchalibus, metropolitanis, cathedralibus totius Orbis Catholici ecclesiis, altare privilegium quotidianum, & perpetuum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMNIUM saluti paterna charitate intenti, sacra internum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium defunctorum animæ Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia memoriorum consequi, & illis adjuta ex purgatorii penis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduciantur valeant. Volentes igitur omnes, & singulas patriarchales, metropolitanas, & cathedrales totius Orbis Catholici ecclesias, in quibus altare privilegium quotidianum perpetuum forsan non reperitur concessum, & in eis altare per Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos respective locorum gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, semel tantum designandum, hoc speciali dono illustrare auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatissimum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate, ut quæcumque Sacerdos aliquis secularis, vel cujusvis ordinis, congregationis, seu instituti regularis missam defunctorum pro anima cujuscumque Christi fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum altare celebrabit, anima ipsa de thesauro ecclesiæ pro modum suffragii Indulgentiam consequatur, ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à purgatorii penis liberetur, concedimus, & indulgemus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut presentium litterarum transumptis, sex exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis presentibus, si forent exhibita, vel ostensa. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub anno Piscatoris die 20. Julii 1724. Pontificatus nostri anno primo."

F. Card. Oliverius.

Translatio legitima auctoritate altari privilegiato de loco ad locum, adhuc durat indulgentia, si ipsa sit concessa altari in reverentiam alicujus Sancti, vel Mysterii, in cujus honorem dedicatum sit, ita ut censetur idem altare, licet translatum. Immo etiamsi Imago sit alia ejusdem Mysterii, vel Sancti, quia renovatur, vel restauratur representatio; moraliter enim censetur idem altare. Gobat tom. 2. tract. 4. n. 143. cum aliis ibi citatis. Vide ibi multa ad rem.

Super altari, in quo missæ celebrantur, juxta rubricæ & Pontificalis præscriptum, crux collocari debet; amplia etiamsi in ipso asservetur Sanctissima Eucharistia in Tabernaculo, at si expositum sit in ipso altari Sanctissimum Sacramentum, servetur consuetudo loci: Benedictus XIV. tom. 2. constit. 17. incip. Accipimus, in qua inter alia eruditissime adducta pro servanda consuetudine loci collocandi, vel non, crucem in altari, quando expositum est in ipso Sanctissimum Sacramentum, adducit decretum editum die 2. Septembris 1741. à Sac. Rit. Congreg. quæ postquam omnia diligenter accuratè perpenderit, decrevit, ut quælibet ecclesiæ morem & institutum, quod antea servaverat, impostorum quoque retineret. Si in tabula altaris Crucifixi imago depicta aut cœlata sit, eaque potiore locum ipsa tabula obtineat, omitti potest crux inter candelabra: Idem ibidem, ubi ad id adducit decretum S. C. R. sub 16. Junii 1663. quod recenset Meratus tom. 1. part. 1. tit. 20. de

BIBLIOTECA CENTRAL

de preparatione altaris n. 6. & in Indice Decretorum eodem tom. part. 2. n. 400. Vide verb. Resolutiones Sacr. Congreg. in Indice 1. Merari dict. n. 400. ubi affertur dictum Decretum.

15 Altari à Pontifice consecrato plura privilegia adnectuntur, nempe quod in ipso nemo celebret sine speciali Pontificis Indulto, ut patet de hujusmodi altaribus in ecclesiis Lateranensi, Vaticana, aliisque Patriarchalibus Urbis existentibus. Sixtus autem Quintus in altari, ad quod sacrum fecerat, cum ritum canonizationis mei Sancti Didaci perageret, quodque Pontificum declaravit, ac Philippo Catholico Regi dono misit, permisit Cardinalibus, Episcopis, Abbatibus Mitratis, primis dignitatibus in ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus, ac Generali meæ Seraphicæ Religionis, & Priori Monasterii S. Laurentii, missam celebrare diebus festis Domini, Beatisimæ Virginis, Feria V. in Cena Domini, in celebratae Sanctorum omnium, ac S. Didaci, ut patet ex ejus diploma te sub die 20. Augusti 1578. promulgato.

16 Benedictus vero XIV. in altari, quod solemniter consecravit Romæ in ecclesia S. Antonii Lusitanorum, ac in eo celebravit, & Joanni Portugaliæ & Algarbiorum Regi fuit missum, permisit absque ulla dierum aut Sacerdotum limitatione, ut ipse Rex, alique Lusitanæ Reges pro tempore futuri suo nomine & S. Sedis Apostolicæ facultatem impertiant sacrum faciendi, pro certo habens, id ipsum negotium cum tali cautela ac prudentia ab ipsis pertractandum esse, ut nihil unquam futurum sit, quod rationi parum consentaneum videatur: ipsaque altare perpetuo privilegiatum declaravit, ac Regi Lusitanie pro tempore, item Reginis, ceterisque eorum consanguineis, & affinibus usque ad tertium gradum inclusive, plenariam indulgentiam quoties confessi, & Sacra Synaxis refecti ante ipsum altare preces ad Deum effunderent pro hæresum extinctione, Christianorum Principum concordia, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, concessit: Sic tom. 1. in sua constituta. 116. incip. Dilectus Filius.

18 Altarium numerus in ecclesiis Græcorum augeri permittitur, Benedictus XIV. t. 1. constit. 57. incip. Etsi §. 6.

19 Item Altaria plura in ecclesiis Græcorum Melchitarum permittuntur. Idem constit. 87. incip. Demandatum §. 9.

20 Indultum altaris privilegiati perpetui conceditur pro singulis cathedralibus ecclesiis Maronitarum, & eorum ecclesiis parochialibus, in quibus aliud altare privilegiatum sive perpetuum, sive ad tempus concessum non reperitur, nec sufficiens missarum numerus celebratur, & conceditur altare privilegiatum pro uno die in hebdomada, per Ordinarium loci designando, ad viginti quinque annos, Sic Benedictus XIV. constit. 79. incip. Nuper, ubi idem demandat Patri Fr. Jacobo à Luca mei Seraphici Ordinis de Observantia Conventus S. Sepulchri, ejusque dependentium, Visitatori ac Commissario Apostolico.

21 Missa pro defunctis celebrata in altari privilegiato non suffragatur, nec indulto satisfi, nisi sit de requiem, licet in indulto non exprimat, Sacr. Rit. Cong. 1. Junii 1601.

22 in Pistor. & 13. Julii ejusdem anni in Tolotana. Intellige tamen pro illis diebus, quibus secundum Ritum non prohibentur missæ defunctorum, quia pro illis diebus, quibus secundum ritum non licet missas de requiem celebrare, missæ celebratæ de festo occurrente in altaribus privilegiatis habent eandem vim, & indulgentias, ac si essent ibi celebratæ de requiem, per apostolicas declarationes citatas supra num. 10. & alias sub verb. Missa 14. d. n. 10. ad 13.

23 An privilegium in altari privilegiato perpetuo ad dies non impediatur ante declarationem Alexandri VIII. concessum suffragetur universum etiam diebus impeditis festo post illam declarationem? Respondit Negative Sacr. Indulg. Cong. 26. Julii 1725.

24 Sub generali indulgentiarum suspensione, quæ sit anno sancto, non comprehenduntur altaria privilegiata, nec alie indulgentiæ pro solis defunctis concessæ, Benedictus XIII. die 10. Januarii 1725.

25 Intuitu alicujus altaris privilegiati in aliqua ecclesia non licet exponere tabellam supra januam ecclesiæ indulgentiæ per li. Mori, sed tantum super ipso altari privilegiato consuetis verbis, altare privilegiatum pro de-

functis, Sacr. Rit. Congreg. 13. Augusti 1667. in Romania.

Cum in indultis altarium privilegiatorum hæc adijci soleat clausula: dummodo in dicta ecclesia sit missæ quotidiè celebrantur; queritur, an attenta dicta clausula, necessaria omnino sit singulis diebus celebratio missarum in indultis hujusmodi præfinitur, vel potius sufficiat aliquibus, licet non omnibus, diebus cujuslibet hebdomadæ? Sacra autem Congregatio Concilii respondit affirmative quoad primam partem, negative quoad secundam, ac proinde celebrationem missarum in indultis præfatis, ut præfertur, præfinitur omnino necessariam esse singulis diebus in eadem ecclesia; ita die 3. Junii 1694. approbante Innocentio XII. die 11. Septembris.

In collegiata S. Caroli civitatis Mutinensis datur altare privilegiatum pro omni feria hebdomadæ ea lege, ut singulis diebus in ecclesia legantur triginta missæ, sed contingit, quod tempore æstivo per quatuor menses vix legantur decem, aut duodecim: E contra alii octo mensibus numerus ita excrescit ultra triginta, ut si divideretur in omnes dies anni æqualiter, haberentur singulis diebus triginta quatuor missæ. Queritur, an & pro quo tempore concessum privilegium suffragetur? Respond. Suffragari pro tempore, quo triginta missæ in ecclesia celebrantur: Sac. Congreg. Indulg. 10. Junii 1720.

Altare majus fratrum minorum conventualem Montis Fusculi diocesis Beneventanæ habet perpetuum privilegium cum restrictiva ad sacerdotem ejusdem ecclesiæ concessum à Gregorio XIII. Cum autem in Brevi habeantur hæc verba: In ecclesia duodecim sacerdotibus ornata, & nunc tantum existant sex sacerdotibus, queritur, an privilegium adhuc subsistat? Respond. negative Sac. Congreg. Indulg. 16. Julii 1725.

In ecclesia B. V. Terræ Forigii Sanctissimus concessit altare privilegiatum pro duabus feriis hebdomadæ ad septennium sub duobus conditionibus. I. Ut in ecclesia quotidiè legantur quatuordecim missæ. II. Ut soli sacerdotibus præfata ecclesiæ illo privilegio uti possint. Sed Episcopus has indulgentias non publicavit. Interrogatus à Sacra Congregatione respondit, se credidisse, conditiones non verificari, quia missæ ibi fundatæ & contrarium, & monialium vix ascendunt ad numerum 3400. ut proinde in diem vix referuntur decem. Alie missæ adventitiæ sacerdotum adventantium sunt quidem plures quam quatuordecim, se tamen credidisse, Pontificem noluisse alligare indulgentias eventui accidentaliter non stabili. Secundo illa ecclesia non est collegialis, nec parochialis, nec recepticia, adeoque non videtur habere sacerdotem proprium, prout in brevi exprimitur. Queritur, an nihilominus Episcopo injungenda sit publicatio indulgentiarum? Respond. affirmative Sacr. Congregat. Indulg. 25. Sept. 1713.

Clemens IX. ann. 1668. Julii per breve concessit Romæ ecclesiæ S. Andreae Camaldulensium indulgentiam plenariam in festo S. Andreae, & S. Gregorii, & in dedicatione, & per octavam defunctorum in perpetuum applicandam pro defunctis. 2. Concessum est à Clemente VIII. privilegium perpetuum ad altare per Cardinalem Salvati constructum. 3. A Paulo V. pro privilegiatis declarantur per breve altare S. Andreae, & S. Silveriæ. Cum verò ecclesia renovata, destructa fuerint altaria, & nova facta, petitur, 1. Confirmatio Indulgentiæ concessæ à Clemente IX. 2. Confirmatio privilegii à Clemente VIII. concessi. 3. Confirmatio privilegii Pauli V. Resp. Ad 1. non indigere confirmatione, Ad 2. idem. Ad 3. tandem confirmationem non indigere; Ita Sac. Congregat. Indulg. 13. Sept. 1725.

Cappuccini in loco Stanz Constantiensis diocesis, diruta quadam ecclesia, in qua habebatur altare privilegiatum, petunt pro nova ecclesia similem gratiam; Resp. negative Sac. Congreg. Indulg. 18. Julii 1712.

Tuderti destructo oratorio Sodalitatis S. Mariæ Gratiarum, illud in alio loco reedificatum est. Queritur, an indulgentiæ persequent in nova ecclesia? 2. an, & quæ de novo concedendæ? Respond. gratia translationis indulgentiarum pro confratribus tantum, Sac. Congregat. Indulg. 16. Februarii 1731.

Moniales monasterii S. Blasii civitatis Justinopolitane

ne obtinerent aggregationem ad Basilicam Lateranensem, & consuetam communicationem privilegiorum. Horum intuitu contendunt, non solum se lucrari posse indulgentias ejusdem Basilicæ præter indulgentias sui Ordinis, sed etiam se frui posse perpetuo privilegio altari illius Basilicæ concessio. Petunt declarari, an vi aggregationis ad Basilicam Lateranensem concessum intelligatur privilegium altaris? Respond. negative, Sac. Congreg. Indulg. 9. Maji 1719.

In Cathedrali Murana erat altare privilegiatum perpetuum concessum à Gregorio XIII. Verum cum an. 1694. ea per terræmotum passa fuerit, altare fuit ibi in eadem ecclesia, & sub eodem titulo B. V. noviter constructum. Queritur, an nihilominus gaudeat privilegio? Respond. affirmative Sac. Cong. Indulg. 13. Septembris 1723.

Patres Oratorii S. Philippi Mantuæ exponunt, suæ ecclesiæ à Clemente XI. concessas esse omnes indulgentias, & gratias, quæ sunt Romæ in Oratorio S. Philippi in Vallicella. Cum verò ibi sint duo altaria privilegiata, queritur, 1. an in prædicta generali communicatione indulgentiarum, & gratiarum comprehendatur privilegium perpetuum pro duobus altaribus? 2. an saltem unum altare privilegiatum quotidianum absque expressione numeri missarum? Respond. ad 1. negative. Ad 2. Altare privilegiatum ad septennium juxta numerum missarum, quæ in ecclesia oratorum quotidie celebrantur. Sac. Congreg. Indulg. 25. Martii 1725.

Concessio unius altaris privilegiati quotidiani perpetui acta à S. D. N. D. Benedicto Papa XIV. ecclesiis fratrum Ministro Generali totius ordinis Sancti Francisci subjectorum.

I N T U S.

BEATISSIME PATER.

37 "Frater Raphael à Lugagnano ordinis fratrum minorum S. Francisci Minister Generalis ad pedes V. S. humiliter provolutus exponit, quod san. mem. Benedictus XIII. sub die 24. Decembris 1725. dignatus fuit omnia altaria privilegiata quotidiana variis ecclesiis dicti ordinis in perpetuum jam concessa approbare, & confirmare. Iis verò ejusdem ordinis ecclesiis, quæ tali privilegio quotidiano in perpetuum non gaudebant, concessit illud, sed proportionatè ad missarum numerum, quæ in eis celebrantur, videlicet pro quinque feriis in hebdomada, iis ecclesiis, in quibus 25. missæ quotidiè celebrantur. Pro quatuor feriis iis, in quibus 20. pro tribus, in quibus 15. & sic gradatim. Cum autem, Beatissime Pater, comprobaverit experientia, hoc minime sufficere ad satisfaciendum populorum devotioni, & ex alia parte varie quotidie insurgant difficultates, & ex aliâ quod non semper inde missarum numerus in dictis ecclesiis celebraret, nec celebrari valeat; ideo entè S. V. supplicat Orator, ut, prævia revocatione privilegii altarium pro determinatis hebdomadæ feriis, ut supra per san. mem. Bened. XIII. concessi; dignetur cuilibet ecclesiæ fratrum Oratoris jurisdictioni subjectæ, altari privilegiato quotidiano perpetuo non decoratæ, unum concedere, ab Ordinaris locorum semel designandum, & hoc per rescriptum, seu aliter, ut S. V. benevisum fuerit.

Et Deus &c.

F O R I S.

SS. D. N. D. BENEDICTO PAPÆ XIV.

Pro Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci.

Rescriptum Sanctissimi.

Ex audientia Sanctissimi die 17. Decembris 1748.

"Sanctissimus benignè annuit pro gratia juxta petita, pro missis tamen, quæ à fratribus minoribus S. Francisci in altaribus per Ordinarios respectivè designandis, celebrantur; & voluit etiam gratiam hujusmodi per

hoc præsens rescriptum perinde valere, ac si per apostolicas literas in forma brevis solitis omnibus muniti clausulis expedita fuisset.

Joseph Levinzanni Secretarius.

Loco ✚ Sigilli.

Romæ ex Typographia Rev. Cam. Apostolica 1748.

Præsens transumptum concordat cum suo originali, in quorum fidem &c. Datum Romæ ex Araceli die 21. Decembris 1748.

Loco ✚ Sigilli.

*** Altare privilegiatum quotidianum ad septennium, in perpetuum, à SS. D. N. Clem. XIII. conceditur omnibus ecclesiis parochialibus orbis christiani decreto tenoris sequentis.

URBIS ET ORBIS.

"Sanctissimus Dominus N. Clemens Papa XIII. prævio voto Sac. Congregationis indulgentiæ, & sacris reliquiis præpositæ, indultis die 19. Maji 1759. omnibus ecclesiis parochialibus orbis christiani altare privilegiatum quotidianum ad septennium, quo expleto Sanctitas sua præcipit omnibus Episcopis, Abbatibus, & sede vacante, Vicariis capitularibus, pro unaquaque suarum dioecesium parocia pro confirmatione ejusdem privilegii ad septennium. Idque fieri jubet sub unico tantum Brevis, atque vult, hoc unicum Breve suffragari omnibus uniuscujusque diocesis ecclesiis parochialibus. Ne autem parochi expensis graventur, vetat omnibus tum Episcoporum, tum Abbatum Officialibus, sub poena nullitatis præfati privilegii, ne quidquam penitus exigant à parochis, sive pro ipsis certiorandis, sive in expediendis literis pro designatione altaris privilegiati in eorum parocis."

Ad rem quoque addendum est sequens novissimum decretum Sac. Cong. Indulg. quo altaria omnia cujuscumque privilegia declarantur pro die commem. omnium fidelium defunctorum perpetuis futuris temporibus.

D E C R E T U M.

Sacra Congregationis indulgentiæ, & sacris reliquiis præpositæ.

"Cum ex veteri more, & laudabili ecclesiæ instituto die secunda Novembris omnium defunctorum memoria recolitur, eorumque animæ ab universis Christianis fidelibus orationibus, elemosinis, aliisque piis operibus, & ecclesiæ suffragiis, potissimum verò acceptabili sacrosanctæ missæ sacrificio juvari soleant, SS. D. N. Clemens PP. XIII. ex paterna sua charitate erga omnes fideles tam vivos, quam defunctos, animabus eorum, qui nec hac mortali vita in gratia, & charitate Dei, nondum tamen omnibus mundanis sordibus expiatis, decederunt, de inexhausto catholicæ ecclesiæ thesoro abundantius suffragari quàm maxime cupiens, ut celerius in purgatorio penitus liberatæ ad æternam gloriam per Dei misericordiam pervenire valeant, de consilio V. S. R. E. Cardinalium indulgentiis, sacrisque reliquiis præpositorum, universali hoc decreto perpetuis futuris temporibus valituro benignè concedi, ut missa die prædictæ commemorationis defunctorum à quocumque sacerdote seculari, vel cujuslibet ordinis, & instituti regularis celebranda, gaudeat privilegio, ac si esset in altari privilegiato celebrata, decernendo tamen, ut non nisi consuetam elemosynam unusquisque sacerdos pro dicta missa licet privilegiata accipiat, & in ea tantum quantitate, quæ à synodalibus constitutionibus, seu à loci consuetudine regulariter præfinita fuerit. Quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus."

Datum die 19. Maji 1761.

N. Card. Antonellus Præfectus.

Loco ✚ Sigilli.

I. de Comitibus Sac. Cong. Ind. Secret. ***

Quam-

BIBLIOTECA CENTRAL

